Quelle: https://manuscripta.at/?ID=9146
Copyright: Melk, Benediktinerstift

carnē sumere & p̄ virginē nasci dignat̄ es. qui
uentis & mari imperasti. diabolū etiā calliditta
tis suę fraudib; insistentē retro ire iussisti. quiq̄
passione tua mundū redimere & libertati resti
tuere dignat̄ es. iube hunc inmundissimū spm̄
de puella hac p̄ tui glā nominis exire. ut plasma
tuū supbus inuasor deserat. & tibi creatori suo
creatura tua gaudens deseruiat. Et cū hęc
isset ab oratione. ap̄hensa dextera eī alleuauit
eā. Sp̄s enī maligni contrbauerat illā. & īposita
manu sup caput eī dix. Impero tibi in nomine
dn̄i nr̄i ihū xp̄i spē in mundē ut ex eas & recedas
ab hoc plāsmate di. Et cū hęc dixisset. aperiens
illa oculos respexit in eū. Et spē maligni his uerbis
eū allocut̄. Tune es ait gallus qui de habitati
onib; me expulisti priorib: Ego plane obiuri
onē inurię q̄m dux iste tibi & socius tuis inro
gauit filiā ipsius inuasi. & sic eicis me. Si hinc
exiero. quo uadā. Illuc ait. ubi parat̄ in abisso
supplicū sēp̄ ternū adrīo. Et statī uidentib; qui
aderant. exiuit de ore puellę. quasi auis niger
rima. & horrore tribulis. hora eadē sana sumpsit
& auiro di gaudens. gaudenti reddita ē matri
his ita patratis dux iussit ei offerri. XVIIII
dona quę rex puellę transmiserat. & in sup ut
apicē pontificalis dignaret̄ assumere postula